

Projektredovisning av En starkare regional närvaro - år 2

Beskrivning av projektet

Under projektets första år blev det tydligt att det finns en stor kunskapsbrist kring kultursamverkansmodellen hos Ax medlemsorganisationer, men det saknas även kunskap från landsting och regioner kring civilsamhällets förutsättningar. Dessa lärdomar gjorde att utformningen för projektets andra år blev lite annorlunda mot år ett. Vi förändrade projektet till att bli mer djupgående denna gång, vilket medförde ett behov av att göra en geografisk avgränsning.

Information om att projektet skulle fortsätta ytterligare ett år skickades ut till samtliga regioner och landsting som var med under år 1, samt till Axs medlemsorganisationer. Landstinget Dalarna nappade på erbjudandet om att tillsammans utarbeta en plan för dialogprocessen med civilsamhället inom kulturplansarbetet. Det praktiska arbetet kickstartade under oktober, med en föreningsdag i Borlänge. Vi informerade om kultursamverkansmodellen och de kommande dialogsamtalen med civilsamhället för ett 70-tal närvarande representanter från föreningslivet. Under februari hölls sedan två dialogsamtal, en i Borlänge och en i Mora. Dialogträffen i Borlänge lockade cirka 50 deltagare, medan den i Mora endast fick cirka 15 deltagare. Landstinget Dalarna kommer även att hålla i en remisskonferens i maj, där civilsamhället har möjlighet att ställa frågor kring kulturplansremissen. Fokus i planeringen av dialogen med civilsamhället var att höja kunskapsnivån kring kultursamverkansmodellen men samtidigt ge deltagarna möjligheter att lyfta sina egna tankar och behov.

Utöver arbetet i Dalarna så har jag som projektledare även fungerat som ett bollplank för landstinget Sörmland, Västra Götalandsregionen och region Västmanland. Det har främst handlat om möten med de ansvariga för kulturplansarbetet där vi diskuterat formen för dialogerna med civilsamhället och hur de kan nå ut till fler. I Västra Götalandsregionen och region Västmanland var jag även närvarande under en dialogträff i respektive region.

Utöver mejlutskick till medlemsorganisationerna så hölls även en kort presentation av projektet under Axs höstkonferens i december. Totalt har cirka hälften av Ax medlemsorganisationer, eller lokalföreningar anslutna till dessa, deltagit på någon av de fysiska träffarna.

Avslutande reflektioner

Som tidigare konstaterat så finns det en stor kunskapsbrist både hos civilsamhället och hos landsting och regioner. Att öka kunskapen kring kultursamverkansmodellen hos civilsamhället tar tid och försvåras av att människor byts ut relativt ofta inom ideell sektor, vilket gör att kunskap ofta går förlorad. Dialogerna försvåras ytterligare av att det generellt finns ganska få föreningar inom civilsamhället som arbetar regionalt. Det här gör att regioner och landsting har två val: endera kan de vända sig till de få organisationer som finns på regional nivå eller så får de även vända sig till lokala föreningar. De flesta regioner tycks välja det senare alternativet, men lokala föreningar har ofta ingen kunskap om skillnaden mellan kommunala och regionala frågor. Det här gör att landsting och regioner bör lägga stor

vikt vid att informera om detta och vad kultursamverkansmodellen är för att inte skapa missnöje hos civilsamhället. En god dialog förutsätter att alla vet varför de är där.

Kunskapsbristen hos regioner och landsting upplever jag handlar mer om civilsamhällets förutsättningar. Det är ofta enkla saker som möjliggör att fler kan delta. Det mesta arbetet sker ideellt inom civilsamhället, så det betyder att möten förlagda under dagtid gör att många inte kan delta även om de skulle vilja. Och eftersom mötet behöver ligga efter arbetstid är det också uppskattat att bjuda på något att äta; en smörgås, sallad eller något annat mer matigt. Utöver dessa grundläggande förutsättningar så bör regioner och landsting ha en förståelse för kunskapsbristen som råder inom civilsamhället. Det är inte helt enkelt att navigera vad som är en kommunal eller regional fråga om du inte jobbar inom dessa sektorer.

Något som också skapar en hel del missnöje inom civilsamhället är att de statliga medlen inom kultursamverkansmodellen redan i hög grad är knutna till de regionala institutionerna. Civilsamhället ger av sin tid, kunskap och engagemang i kulturplansarbetet, men det är upp till varje enskild region om de ska ge något stöd till civilsamhället. Detta är inget som går att lösas med ett projekt. Det Ax och En starkare regional närvaro kan göra och gör är att fortsätta öka kunskapen, men Ax skulle även vilja se ett ökat ansvar från statligt håll vad gäller civilsamhällets överlevnad även regionalt.